
STSJ de Catalunya de 27 d'abril de 2007, recurs 1557/2003

Compensació per excés horari (accés al text de la sentència)

El recurrent és un agent adscrit al servei sanitari d'un determinat Cos policial i sol·licita que li siguin compensades en forma de permís les següents hores treballades: un dia en què tenia festa i en què accidentalment exercia les funcions de Cap, va rebre l'ordre d'establir un servei mèdic de guàrdia per si es produïen accidents violents. Davant l'escassetat de mitjans disponibles es va veure obligat a fer-se càrrec ell mateix del servei, el qual consistia en estar localitzable durant tot el dia, motiu pel qual va aportar el seu telèfon particular.

L'Administració sosté la improcedència del permís ja que si bé el funcionari va estar disponible en realitat no fou requerit per a una efectiva prestació del servei, per tant no es va alterar la seva jornada festiva.

Però el Tribunal entén que aquest raonament no pot prosperar ja que la situació de disponibilitat sí que va limitar la jornada festiva a la que tenia dret el funcionari, atès que no podia desplaçar-se fora de la ciutat ni tenia la mateixa llibertat per deixar el seu domicili.

Aquesta situació de disponibilitat per necessitats del servei no és equiparable a la situació en què es troba el funcionari quan està lliure de servei, que és la mera disponibilitat professional de tot membre del Cos de policia. En aquest segon cas si no es localitza al funcionari això no dóna lloc a cap tipus de responsabilitat, mentre que en el primer cas **el funcionari va assumir un compromís d'estar localitzable en qualsevol moment per prestar el servei i l'incompliment d'aquest compromís podia generar responsabilitat.**

En conclusió, el fet que no es produïssin incidents que requerissin que el funcionari prestés un servei "efectiu" no és suficient per denegar la compensació sol·licitada, ja que la disponibilitat va comportar un excés horari les 24 hores que va durar.